

Fogmosópohár

A közös poharat – azt is feledd el:
nem iszunk már belőle bort, vizet,
nem csókoljuk meg egymást kora reggel,
nem ér az ablakban a szürkület.

*(Anna Ahmatova: A közös poharat.
Rab Zsuzsa ford.)*

*Kék műanyag pohárban két fogkefe,
egymásnak dőlve pohár peremén,
ebbe a pohárba nem ittunk bele,
már nem is fogok; külön, te meg én.
Ha nem veled, most már lehetek bárhol,
vittem fogkefém a közös pohárból.*

*Nézünk reggel külön-külön tükörbe,
nézem, öreg, öreg vagy, s lögybölöm
számba a vizet, pohár sincs, örökre
ott maradt az is; ráncos bőrömön
nem siklik, el-elakad a borotva.
Itt, ott tükör, én itt vagyok, te ott vagy.*

*Elfordulunk tükreinktől, egymástól,
kezdődik a nap. Éjszaka újra
találkozunk, arcunkkal. Egy pohár bor,
még egy, neked altató, aludjak,
aludj. Álmomban valami kis állat
kapar, ott él a fogmosópohárban.*

Esti Kornél megírja utolsó versét (fejben)

(töredékrekonstrukció)

Réz Pál emlékének

*ha megyek se megyek
el sohase lehet
újságért pláne nem
mi van nem érdekel
de fenn
a felhők igen!
sorolnám sorukat
néma mutogat
ha tudnám színüket
aki vak meglátná
süket
hallaná
trallalá
az ítélet dallamát
az utolsó adja át!
adnám de nincs tovább
aki
néma mondja ki
világgá
elcsitul végső ekg
szelíd vagy
itt hagy
minden
ittésmostad
Isten
láttamozta
te a pokol ideleenn
magadnak is idegen*